

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.7.19.
COM(2016) 477 final

2016/0229 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét
tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (a továbbiakban: Unió Vámkódex) célja a jogszerű kereskedelem megkönnyítése, és ezzel egyidejűleg megfelelő vámfelügyelet biztosítása és a csalás elleni védelem.

Az Unió Vámkódex 2013. október 30-án lépett hatályba, teljes egészében azonban csak 2016. május 1-jétől alkalmazandó.

E javaslat célja – az Unió Vámkódex egyéb, különösen a vámfelügyeletre vonatkozó rendelkezéseinek hatékony alkalmazása érdekében – az Unió Vámkódex 136. cikkének módosítása. A hatékony vámfelügyelet elősegítése érdekében e módosításnak a lehető leghamarabb hatályba kell lépnie.

Az áruforgalom megkönnyítése érdekében az Unió Vámkódex 136. cikke kimondja, hogy egyes rendelkezések (különösen azok, amelyek a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására és a tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről történő értesítésre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatosak, továbbá amelyek előírják, hogy az árukat a megfelelő helyre kell szállítani és kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani, és kirakodás vagy átrakodás előtt meg kell várni a vonatkozó engedélyt, valamint azok, amelyek az átmeneti megőrzésre vonatkoznak) nem alkalmazandók azokra az árukra, amelyek az Unió vámterületén lévő két pont közötti tengeri vagy légi szállítás közben ideiglenesen elhagyják e területet, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen úton történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül. Azonban e rendelkezések alkalmazásának elmaradása veszélyeztetheti a szóban forgó áruk hatékony vámfelügyeletét.

Az Unió Vámkódex 136. cikke nem szünteti meg a 134. cikkében megállapított azon követelményt, amelynek értelmében az Unió vámterületére beszállított áruk a beléptetés időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt állnak és vámellenőrzés alá vonhatók. Mindazonáltal a 136. cikk jelenlegi szövege azzal a következménnyel jár, hogy nincs olyan egyértelmű jogalap, amely előírná, hogy a szóban forgó árukat be kell mutatni a vámhatóságok számára. Ha az áruk nem kerülnek bemutatásra, az a nem uniós áruk és az olyan áruk tekintetében, amelyek státusát bizonyítani kell, megnehezítheti a vámhatóságok által végzett felügyeletet.

E következő kikötőkben vagy repülőtereken működő vámhatóságoknak rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy teljes körűen és helyesen megállapítsák a behozatali vám és egyéb terhek összegét, illetve megfelelően alkalmazzák a nem fiskális intézkedéseket (például állategészségügyi és növény-egészségügyi ellenőrzéseket), valamint megállapítsák a felügyeletük alá tartozó kikötőkbe vagy repülőterekre érkező árukra vonatkozó kockázatokat.

Az Unió Vámkódex egyéb – különösen a vámfelügyeletre vonatkozó – rendelkezéseinek helyes alkalmazása érdekében ezért elengedhetetlen az Unió Vámkódex 136. cikkének hatályára vonatkozó módosítást javasolni, amelynek értelmében megkülönböztetést kell tenni a nem uniós és uniós áruk között, az alábbiak szerint:

- (1) Először is úgy kell rendelkezni, hogy abban az esetben, amikor nem uniós áruk újból belépnek az Unió vámterületére, miután közvetlen tengeri vagy légi úton

¹ HL L 269., 2013.10.10., 1. o.

ideiglenesen elhagyták azt, kizárólag a következő rendelkezések nem alkalmazandók:

- (1) a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos szabályok (az Unió Vámkódex 127–130. cikke) és
- (2) az első belépési vámhivatal számára tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről küldendő értesítés kötelezettségére vonatkozó szabályok (az Unió Vámkódex 133. cikke).
- (3) Ugyanakkor az ilyen esetekben is alkalmazni kell azokat a szabályokat, amelyek értelmében az árut megfelelő helyre kell szállítani, kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani, kirakodás vagy átrakodás előtt meg kell várni az engedélyt, továbbá azokat, amelyek az átmeneti megőrzésre vonatkoznak, így módon biztosítva a megfelelő vámfelügyeletet.
- (2) Másodszor, hasonló módon kell eljárni az olyan uniós áruk esetében is, amelyek vámjogi státusát az Unió Vámkódex 153. cikkének (2) bekezdése értelmében bizonyítani kell, vagyis a vámhatóságoknak meg kell tudniuk bizonyosodni az áru uniós státusáról.
- (3) Harmadszor, azok a szabályok, amelyek nem alkalmazandók az Unió Vámkódex 155. cikkének (2) bekezdése értelmében vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállított uniós árukra, kiegészülhetnek azokkal a szabályokkal, amelyek értelmében az árut kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani, és kirakodás vagy átrakodás előtt meg kell várni az engedélyt (az Unió Vámkódex 139–140. cikke). Ennek az az oka, hogy bár az áru ideiglenesen elhagyta az Unió vámterületét, státusa nem változott, és azt nem kell bizonyítani.
- (4) Végül egyes hivatkozásokat el kell hagyni az Unió Vámkódex 136. cikkéből, az alábbiak szerint:
 - (1) El kell hagyni az Unió Vámkódex 135. cikkének (1) bekezdésére és 137. cikkére történő hivatkozást, mivel az árut minden esetben oda kell szállítani egy a vámhatóságok által kijelölt helyre;
 - (2) El kell hagyni az Unió Vámkódex 141. cikkére történő hivatkozást, mivel a 141. cikk (1) bekezdésének továbbra is alkalmazandónak kell maradnia az árutovábbítási eljárás szerint szállított árukra, amennyiben azok újból belépnek az Unió vámterületére.
 - (3) El kell hagyni az Unió Vámkódex 144–149. cikkére való hivatkozást, mivel az átmeneti megőrzésre vonatkozó előírások semmilyen esetben sem alkalmazandók az uniós árukra, és a nem uniós áruknak e rendelkezések hatálya alóli kizárása tévedésből történt.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat célja a 952/2013/EU rendelet megfelelő alkalmazásának biztosítása, ami teljes mértékben összhangban van az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított áruk kereskedelme szempontjából releváns hatályos szakpolitikákkal és célokkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke.

- **Szubszidiaritás**

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik.

- **Arányosság**

A javaslat a módosítandó jogszabályhoz képest nem jelent új szakpolitikai fejleményt, csupán egyetlen rendelkezés módosítására irányul, az említett rendelet többi rendelkezése megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében. Mivel a 952/2013/EU rendelet az Európai Unió jogi aktusa, csak egyenértékű jogi aktussal módosítható. A tagállamok nem léphetnek fel önállóan.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekelt felekkel

E módosítás nem jelent lényegi változtatást a 952/2013/EU rendelet tekintetében, ezért az érdekelttekkel a szóban forgó rendelet elfogadása előtt folytatott konzultáció eredményei változatlanul érvényesek.

A vonatkozó módosítást a Bizottság a vámügyi szakértői csoport és a Kereskedelmi Kapcsolattartó Csoport több közös ülésén is megvitatta a tagállamokkal és a kereskedelem képviselőivel, és e találkozókön a javaslat lényegét tekintve egyetértés született.

Hatásvizsgálat

Nincs szükség további hatásvizsgálatra. Ez a javaslat csupán egyetlen rendelkezést módosít annak érdekében, hogy összhangba hozza azt a 952/2013/EU rendelet egyéb rendelkezéseivel, amely rendelet a 450/2008 rendelet átdolgozása, és amelyhez kapcsolódóan a Bizottság hatásvizsgálatot végzett.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javasolt módosításnak várhatóan nem lesz közvetlen költségvetési vonzata, de elő fogja segíteni a saját források beszedését.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az áruforgalom megkönnyítése érdekében a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² 136. cikke kimondja, hogy a rendelet egyes rendelkezései nem alkalmazandók azokra az árukra, amelyek az Unió vámterületén lévő két pont közötti tengeri vagy légi szállítás közben ideiglenesen elhagyják e területet, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen úton történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül. Azon rendelkezésekről van szó, amelyek a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására és a tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről történő értesítésre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatosak, továbbá amelyek előírják, hogy az árukat meghatározott helyre kell szállítani, a kirakodás vagy átrakodás helyszínén vám elé kell állítani, valamint azokról, amelyek az átmeneti megőrzésre vonatkoznak.
- (2) Ennek eredményeként nincs olyan jogalap, amelynek alapján előírható, hogy az árukat kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani azon a helyen, ahol újra belépnek az Unió vámterületére, miután ideiglenesen elhagyták azt. Ha az áruk nem kerülnek bemutatásra, az a szóban forgó áruk tekintetében megnehezítheti a vámhatóságok által végzett felügyeletet, és fennáll a kockázata annak, hogy a behozatali vám és egyéb terhek összege nem megfelelően kerül megállapításra, illetve a nem fiskális intézkedések, például az állat-egészségügyi és növény-egészségügyi ellenőrzések nem megfelelően kerülnek alkalmazásra.
- (3) A 952/2013/EU rendelet 136. cikkét ezért módosítani kell a nem uniós és uniós áruk tekintetében fennálló különböző helyzetek figyelembevételére érdekében.
- (4) A nem uniós áruk hatékony vámfelügyeletének biztosítása érdekében úgy kell rendelkezni, hogy azok a szabályok, amelyek értelmében az árukat megfelelő helyre kell szállítani, kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani, kirakodás vagy átrakodás előtt meg kell várni az engedélyt, továbbá azok, amelyek az átmeneti megőrzésre vonatkoznak, a továbbiakban is alkalmazandóak legyenek a nem uniós árukra. A 136. cikkben tehát rendelkezni kell arról, hogy a nem uniós áruk esetében

² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 9-i 952/2013/EU rendelete az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

kizárólag azok a szabályok nem alkalmazandók, amelyek a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására és a tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről történő értesítésre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatosak.

- (5) Az uniós áruk hatékony vámfelügyeletének biztosítása érdekében a 136. cikkben meg kell különböztetni az olyan uniós árukat, amelyek vámjogi státusát a 952/2013/EU rendelet 153. cikkének (2) bekezdése értelmében bizonyítani kell, az olyan uniós áruktól, amelyek ugyanezen rendelet 155. cikkének (2) bekezdése értelmében megtartották vámjogi státusukat.
- (6) Az olyan uniós áruk esetében, amelyek vámjogi státusát a 952/2013/EU rendelet 153. cikkének (2) bekezdése értelmében bizonyítani kell, rendelkezni kell arról, hogy – a megfelelő vámfelügyelet biztosítása érdekében – kizárólag azok a szabályok nem alkalmazandók, amelyek a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására és a tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről történő értesítésre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatosak.
- (7) A 952/2013/EU rendelet 139. cikkében meghatározott azon szabályokat, amelyek értelmében az árukat kirakodáskor vagy átrakodáskor vám elé kell állítani, és a rendelet 140. cikkében meghatározott azon rendelkezést, amelynek értelmében kirakodás vagy átrakodás előtt meg kell várni az engedélyt, az olyan uniós áruk esetében sem kell alkalmazni, amelyek az említett rendelet 155. cikkének (2) bekezdése értelmében megtartották vámjogi státusukat, tekintettel arra, hogy ezek az áruk ugyan ideiglenesen elhagyták az Unió vámterületét, státusuk azonban nem változott, és azt nem kell bizonyítani.
- (8) A 952/2013/EU rendelet 136. cikkében szereplő, a rendelet 135. cikkének (1) bekezdésére és 137. cikkére való hivatkozásokat el kell hagyni annak érdekében, hogy az Unió vámterületére árukat behozó személyek tekintetében fennálljon az a kötelezettség, hogy az árukat a vámhatóságok által megjelölt helyre szállítsák, és így módon a vámhatóságok szükség esetén ellenőrizni tudják, hogy uniós vagy nem uniós árukról van-e szó.
- (9) A 952/2013/EU rendelet 136. cikkében szereplő, a rendelet 141. cikkére történő hivatkozást el kell hagyni annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy a 141. cikk (1) bekezdése, amely az árutovábbítási eljárás szerint szállított árukat kizárja bizonyos rendelkezések alkalmazása alól, arra is vonatkozik, amikor az áruk újra belépnek az Unió vámterületére, miután közvetlen tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt.
- (10) A 952/2013/EU rendelet 136. cikkében szereplő, a rendelet 144–149. cikkére történő, az átmeneti megőrzéssel kapcsolatos hivatkozást szintén el kell hagyni. Ezek a szabályok semmilyen esetben nem vonatkoznak az uniós árukra, és a nem uniós áruknak e rendelkezések hatálya alóli kizárása tévedésből történt, és azt korrigálni kell.
- (11) Az áruk hatékony felügyeletének mielőbbi biztosítása érdekében e rendeletnek a lehető leghamarabb hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 952/2013/EU rendelet 136. cikke helyébe a következő szöveg lép:

Az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk

- (1) A 127–130. és a 133. cikk nem alkalmazandó az olyan nem uniós árukra, amelyek azután érkeznek az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.
- (2) A 127–130. és a 133. cikk nem alkalmazandó az olyan uniós árukra, amelyek vámjogi státusát az Unió Vámkódex 153. cikkének (2) bekezdése értelmében bizonyítani kell, és amelyek azután érkeznek az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.
- (3) A 127–130., valamint a 133., 139. és 140. cikk nem alkalmazandó az olyan uniós árukra, amelyek az Unió Vámkódex 155. cikkének (2) bekezdése értelmében vámjogi státusuk megváltoztatása nélkül szállíthatók, és amelyek azután érkeznek az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök